

Spørgsmål 164:

Udvalget udbeder sig en begrundelse for, at der ikke i § 27, stk. 3, er fastsat en forældelsesfrist på 5 år, hvilken frist jo i øvrigt finder egentlig anvendelse i dansk ret.

Svar (marts 1974):

Efter lov om offentlig forsorg gælder to forskellige regler om eftergivelse af hjælp med tilbagebetalingspligt.

- 1) Ifølge § 69, stk. 1, er kommunalbestyrelsen *berettiget til* at eftergive hjælpen, når
 - 1° der er gået 1 år, uden at pågældende har fået hjælp efter lovens kap. VI („hjælp ved trang i almindelighed“),
 - 2° pågældende nu skønnes at kunne klare sig selv, men
 - 3° ikke har evne til at tilbagebetale hjælpen uden at komme til at mangle det nødvendige til eget eller familiens underhold.
- 2) Ifølge § 69, stk. 2, er kommunalbestyrelsen *forpligtet til* at eftergive hjælpen, når
 - 1° der er gået 5 år efter hjælpens ophør, og
 - 2° betingelserne efter § 69, stk. 1, er opfyldt.

Reglerne i § 69 må i øvrigt sammenholdes med § 66, hvorefter et krav på tilbagebetaling af hjælp kun kan gøres gældende, når det sociale udvalg skønner, at pågældende har evne til at betale uden at komme til at mangle det nødvendige til eget og familiens underhold.

Eftergivelse efter § 69 vil således kun kunne ske i situationer, hvor det på grund af reglen i § 66 i realiteten er udelukket at gennemføre tilbagebetalingskravet.

I bistandslovforslaget har man tilstræbt en forenkling af reglerne om tilbagebetalingskravets bortfald. Man har derfor i forslaget § 27, stk. 3, indsat en lovbestemmelse om, at kravet *bortfalder*, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Tidsrummet 3 år er valgt som en mellemting mellem 1 års fristen i forsorgslovens § 69, stk. 1, og 5 års fristen i lovens § 69, stk. 2.

Det bemærkes, at krav på tilbagebetaling af hjælp efter forsorgsloven *ikke* omfattes af reglerne om 5-årig forældelse i lov nr. 274

af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer. Tilbagebetalingskravet vil derfor være undergivet den almindelige forældelsesfrist på 20 år.

Spørgsmål 165:

Agter ministeren at tage skridt til at sikre, at ekspertisen for revalideringscentre og mødrehjælpen knyttes til amtskommunen med henblik på at yde konsultativ hjælp til primærkommunerne i opgaver, der hidtil har været varetaget af revalideringscentre og mødrehjælpsinstitutionerne?

Svar (marts 1974):

Efter bistandslovforslaget skal de opgaver, der i dag varetages af revalideringscentre og mødrehjælpsinstitutionerne, overføres til kommuner og amtskommuner. Kommunerne overtager den væsentligste del af opgaverne. En af forudsætningerne for, at kommunerne kan påtage sig disse opgaver, er, at socialcentret kan stille sagkyndig bistand til rådighed for kommunerne i deres sagsbehandling.

Som det fremgår, bl.a. af bemærkningerne til rapporten om „Børkop-forsøget“ (februar 1974), har de regionale planlægningsudvalg allerede gennem længere tid forberedt forsøgsordninger vedrørende disse sagsområder, der så vidt muligt skal iværksættes fra 1. april 1974. Formålet med forsøgsordningerne er på det bestående lovgrundlag at tilnærme sagsbehandlingen så meget som muligt til den opgavefordeling, der vil være gældende efter bistandslovens ikrafttræden, idet sagsforberedelsen søges varetaget i kommunerne med sagkyndig bistand fra revalideringscentre og mødrehjælpsinstitutionerne.

Forsøgsordninger må også ses som et led i uddannelsen af personalet i de berørte institutioner til deres kommende funktioner.

Det forudsættes, at det personale, der i dag er ansat i revaliderings- og mødrehjælpsinstitutionerne, tilbydes ansættelse i kommunerne og amtskommunerne (socialcentre), hvilket også er kommet til udtryk i en skrivelse af 23. oktober 1973 fra de kommunale organisationer til bl.a. mødrehjælps- og revalideringspersonalet. Hvor stor en del af personalet der skal have ansættelse i amtskommunernes socialcen-